

SIGRID PRANK**50**

Kõigile ootamatult on meie kallis kolleeg Sigrid jõudnud esimese juubelini. Suvise sünnipäevalapsena on tal ikka õnnestunud suurtest tseremooniast kõrvale hoida ning võib-olla seetõttu tundus kolleegidele, et Sigridil on see tähtpäev alles aastate kaugusel.

Sigrid Prank sündis 13. juulil 1950. a. Siberis Omski oblasti Tšerlaki rajooni Tatarka külas.

Sigrid on lõpetanud Tartu ülikooli ajalooteaduskonna psühholoogiaosakonna meditsiinipsühholoogina. Ülikooli raamatukogus töötab Sigrid 16. oktoobrist 1976, seega pool elu on ta olnud selle auväärse kollektiivi liige, vaid 1979. aastal töötas ta ajutiselt arstiteaduskonna sisehaiguste kateedri vanemlaborandina. Sigridi tegevus raamatukogus on aga ikka olnud seotud meditsiiniinfo vahendamisega. Alustanud vanemraamatukoguhoidjana, on ta nüüdseks info- ja eurodokumentatsiooni osakonnas referent, kes valdab ühtviisi hästi nii tänapäevaseid teadusinformatsiooni allikaid kui ka Euroopa Liidu alast informatsiooni.

Ääretult tagasihoidliku ja tolerantse inimesena, vastutuleliku ja sõbraliku kolleegina on ta alati olnud usaldusväärne partner meeskonnatöös ning võtnud enda kanda ka sedavõrd vastutusrikkaid ülesandeid nagu rahvusvahelise konverentsi korraldamine, näit EAHIL-i konverents 1999. a.

Hea huumorimeel, mõttevärskus ja teadmistehimu teevad temast väga noorusliku vestluspartneri. Sigridiga võib rääkida uuest punkmuusikast, aga ka Eesti kauneimast rabadest ja soodest. Suure osa vabast ajast ongi Sigrid pühendanud matkamisele ja Eesti looduse avastamisele.

Infoteenindajana on Sigrid alati edukalt hakkama saanud ka kõige "raskemate" klientidega.

Marika Meltsas

ELLI KOOL**70**

Elli Kool sündis 28. juulil 1930. a. Jõgevamaal Reino külas. Koolitee kulges 1938–1942 Pataste algkoolis, Maarja-Magdaleena 7-kl. koolis ja 1945–1949 Tartu II Keskkoolis. Usina õppurina astus Elli 1949. a. Tartu ülikooli bioloogia osakonda, mille lõpetas 1954. a. bioloog-zooloogi kvalifikatsiooniga.

Noor õpetaja suunati tööle Saaremaale Leisi Keskkooli. Kolme aasta pärast viis teenistuskäik väga kohusetundliku ja korrektse õpetaja Otepää ja Põlva rajooni koolide inspektoriks, kellena ta töötas peaaegu kümme aastat.

1966. a. kevadest 1976. a. kevadeni tegeles Elli Kool Tartu ülikooli raamatukogus raamatuhügieeni probleemidega. Temast sai vastloodud hügieeni- ja restaureerimissektori hügieenigrupi juht, 1971. aastast raamatuhügieeni sektori juhataja. Otsese töökorraldajana pani ta aluse grupi tööle, kes süstemaatiliselt hakkas tegelema kogude hooldamisega. Lisaks igapäevasele desinfektorite juhendamisele uuris ja juurutas Elli oma töös kaas-aegseid meetodeid, olgu see ultraviolettkiirgus raamatuhoidlate õhu puhastamiseks või vahendid massiliseks raamatute desinfitseerimiseks jne.

Uuriv loomus ja korrektsus võimaldasid Elli Koolil olla väga viljakas oma teadmiste kirjapanijana. Ka täna on juubilaril koostatud ja kirjutatud 9 konverentsiettekannet ja publikatsiooni tänuväärt lugemismaterjal raamatukogu varade säilitamisega tegelevatele inimestele.

Elli Kool oli väga kohusetruu töötaja, nõudlik nii enese kui ka oma alluvate suhtes. Raamatutesse suhtus ta sügava pieteeditundega, oskas neid hinnata ja hoida.

Ennistuskeskuse pere soovib juubilarile palju õnne ja tervist.

Ene Sarap

AIME ESPENBERG

70

Aime Espenberg, neiuna Teska, sündis 5. septembril 1930. a. Tartus. Juubilaril lapsepõlv möödus Võrumaal Osulas, koolitee algas Sõmerpalu algkoolis ja jätkus Tartu III Keskkoolis (1946–1950) ning Tartu Õpetajate Instituudis matemaatikaõpingutega (1950–1951). 13. jaan. 1951 Aime arreteeriti kuulumise pärast kooliõpilaste organisatsiooni “SMV” ja Moskva erikomisjon määras talle kriminaalkodeksi § 58-1a, 10, 11 alusel 10 aastat. NSVL-i avarustel (Komi ANSV Intalagis, Karaganda oblastis Dolinkas) tuli olla kuni 1956. a. suveni.

1957. aastal Aime abiellus matemaatik Harry Espenbergiga. Kaks poega jätsid ta mitmeks aastaks koduseks. Aastatel 1960–1966 töötas raamatutest lugu pidav Aime võõrkeelse kirjanduse osakonna vanemüüjana Tartu raamatukaupluses “Ülikooli”.

1. dets. 1966. a. asus ta restauraatorina tööle Tartu ülikooli raamatukokku. Energilisest ja õpihimulisest töötajast kujunes Eestis ja väljaspoolgi tuntud graafikarestaator. Aime ei pidanud kunagi kurnavaks pikki komandeeringuid Vilniusesse, Kiievisse, Leningradi, Moskvasse jm., kui sealt midagi erialaselt kasulikku õppida oli. 1979. a. omistati talle kunstnik-restaatori kõrgeim kategooria graafika, arhiivi- ja raamatukogumaterjalide alal. Väsimatu iseõppijana oli ta pikki aastaid ise noorte restauraatorite õpetaja, juhendaja ja innustaja. Aastaid kuulus Aime tolleaegsesse üleliidulisse atesteerimiskomisjoni, mis tähendas, et ta oli tõusnud selle, meie oludes täiesti uue eriala tippu. Tööjuhendiks kõigile restauraatoritele ilmus tema sulest *Pabermaterjalide konserveerimine ja restaureerimine : Metoodiline kiri* (Tallinn, 1985, 37 lk.).